

Поводом текстова објављених протеклих дана у дневном листу „Блиц“, Министарство спољних послова Републике Србије упутило је писмо Веселину Симоновићу, главном и одговорном уреднику овог листа. У писму се наводи следеће:

„Лист „Блиц“ покушава да претвори Министарство спољних послова у дежурну таблоидну забаву, искривљујући и злурадо интерпретирајући поједине чињенице, а тамо где му чињенице не одговарају, не презајући ни од најординарних измишљотина, свесно свдећи извештавање о раду једног од важних ресора у свакој држави – на свој приватни рат против актуелног министра спољних послова - за кога вероватно претпоставља да је „лакша мета“ на којој ће доказивати своју наводну храброст и принципијелност, јер није високо позиционирани политичар, већ дипломата од каријере.

Ако се, макар овлаш, анализира најновији, на насловној страни громогласно најављен, „скандал“ са децом некадашњих дипломата који раде у МСП, јасно се види да се ради о свега неколико особа, које су запошљаване у временском распону од близу десет година, а што је скоро занемарљив број у односу на преко хиљаду запослених у Министарству и нашим дипломатско-конзуларним представништвима. При томе су тајанствени свезнајући „извори Блица“ дезинформисали новинара око више особа, или је то новинар погрешно записао и запамтио, тако да ни сам списак имена и сродника није ни издалека тачан.

Не улазећи у поређења са другим дипломатијама, где се најчешће чињеница да се ради о деци дипломата сматра за предност приликом запошљавања и где је тај проценат неупоредиво већи него код нас (вероватно јер се претпоставља да се ради о младим људима који су са дипломатијом расли, који имају већ изграђен однос према овој осетљивој служби, најчешће су добро образовани и говоре стране језике) – може оправдано да се постави питање због чега би сродство са бившим дипломатама или јавним личностима аутоматски морало да значи дисквалификацију за рад у дипломатској служби.

Министарство спољних послова је, управо у циљу изградње јасних механизма за стварање у пуној мери професионалне дипломатске службе каква Србији треба, и припремило нови закон о спољним пословима, који би требало једном за свагда да успостави јасне и чврсте критеријуме за запошљавање и напредовање у дипломатској служби.

Што се тиче (такође ничим поткрепљеног) коначног закључка о томе да је министар Мркић „без оправданог разлога унапређивао за по неколико места у дипломатској хијерархији“, он је једноставно неистинит за период од последњих пар година, а могао би једино да се односи на времена када је Министарством фактички управљао Борко Стефановић са својим сарадницима - који је и сам тако напредовао преко ноћи од трећег секретара, преко министра саветника до политичког директора – али о томе тада „Блиц“, наравно није писао. Да ли због страха или неке политичке или идеолошке блискости, то редакција сама треба себи и својим читаоцима да објасни.

Коначно, због упорно објављиваних ноторних неистина, а посебно оних у текстовима од прошле недеље о томе да је „министар Мркић издао дипломатски пасош ташти

председника Николића" – које су званично демантоване, а при којима је „Блиц" остао - министар Мркић ће морати да прибегне непопуларном, али изнуђеном потезу и тужиће редакцију „Блица", која ће на суду имати прилику да доказује своје тврдње."